Vederea celor tăinuite în adânc

On Decembrie 09, 2014

Realizează transformarea totală a concepției despre cine ești, raportându-te la o experiență mai adâncă.

Amintirile pe care le adunam nu erau lipsite de valoare. Eram capabil să mă inspir din experiența vieții, pe alocuri imprecisă, din lecțiile pline de învățăminte ale trecutului învolburat de așteptări înalte, admise de conștiința dreaptă care își aștepta înțelegător transformarea. Nu m-ar putea înțelege nimeni. Cumva, simțeam că înot prin undele unei ficțiuni transgresive, prin câmpul abandonat al trăirilor misterioase din care se prelingeau înțelesuri și interpretări variate. Cu cât îmi aminteam mai multe, cu atât totul mi se părea mai fascinant.

Experiența aceasta sintetizată sub forma unui indice al orientării mele în timp, îmbrăca forma transparentă a unei lămuriri de cu totul alt gen, relevând o răspundere fundamentată obiectiv pe niște raționamente care mă puteau apropia sau îndepărta de mine însumi. Lămuriri care ar fi putut să încurce acea componentă a concepției despre cine aș fi putut fi, în relație cu cine am devenit.

Era un fenomen aproape inexplicabil, evoluat într-o chimie imprevizibilă cu prezentul, construit ca un set de concluzii pe mai multe coincidențe, într-un câmp al ipoteticului reprogramabil. Tot ceea ce încercam să-mi însușesc din trecut, la nivel de conștiință, părea mai degrabă o extensie a legii lui Kirchoff: *în orice punct în care se întâlnesc mai multe conductoare, suma intensităților curenților care vin spre acel punct fiind egală cu suma intensităților care pleacă din acel punct.*

Prezentul devenea un agent al revelației filtrate prin lentilele aleatorului căreia i se aplica acea tensiune de nepotolit zăcută în adâncul gândurilor ascunse, captive în contextul variat al trecutului. O porțiune neramificată dintr-un circuit al aducerii aminte cu mai multe noduri de *ping* , trimițând mesaje *echo request* către un *host emițător* ce analiza evenimentele și corecta erorile. Trebuia să iau în calcul întârzierea cu care mi se întorceau răspunsurile.

Leadership: Ai nevoie de înțelegerea faptului că în spatele fiecărui scenariu al vieții stau de fapt emoțiile nedigerate din trecut, pe linia trasată de o conștiință care nu mai este captivă în lumea măruntă a Eului?

Care este elementul de care omul nu se poate despărți, purtat mereu în suflet ca pe un secret neprețuit, ca pe o temelie a caracterului, ca pe o cicatrice a timpului în deplina cunoaștere a efectelor impactului cu propria conștiință? Amintirile. Ele prefigurează orice viitoare configurare a unei lumi care te face să uiți tot acel "intuneric" al trăirilor și gândurilor pline de constrângeri care ți-au marcat într-un fel existența.

Amintirile sunt rezultatul unor experiențe de viață pe care le-ai bifat la un moment dat ca default pentru deschiderea unor noi orizonturi de cunoaștere de sine, indiferent care ar fi maniera de a înțelege raportul dintre ceea ce constituie un model de înaltă ținută intelectuală și ceea ce se afirmă ca inovație de excepție specifică interpretării pe care o dai realității.

Cine încearcă să se poziționeze mai bine în câmpul trăirii unei minunate povești personale de descoperire de sine și să-și reinventeze sentimentul de valoare personală trebuie să trăiască la timpul trecut starea numită "minte alertă". Este starea prin care omul încearcă să cunoască ceva nou, să raspundă la întrebările existențiale care l-au frământat mereu, dintre care: "Ce

înseamnă să trăiești?"

La rândul ei, conștiința extrasă din calitatea conținutului și a însușirilor amintirilor, poate fi considerată drept purtătoare a unor valori indirecte, drept suport relevant pentru respectiva combinație dintre caracter și acceptarea de sine care susțin leadershipul. Experiența de viață, fără acest soi de conștiință, nu poate prezenta funcții de corectare a erorilor de personalitate, evidențiindu-se mai mult sau mai puțin pe una din acele trepte de așteptare care nu îmbogățesc funcționalitatea și nu deschid noi orizonturi.

O conștiință care nu mai este captivă în lumea măruntă a Eului este o izbucnire de energii creatoare, precum viziunea și forța intelectuală rebelă, din cuprinsul unei tentative de înțelegere a coordonatelor vieții care rămân constante în diverse variante interpretative.

Leadership: Îți manifești disponibilitatea de a te plasa într-o zonă de tip „poartă" cu un anterior existențial care prefigurează orice viitoare configurare a unei lumi care se vrea autonomă?

Aici se cuvinte să apelăm la un citat aparținând avocatului specializat în litigii economice, Daniel R. Castro: *„ Omul are o dorință nesfârșită de a înțelege de ce, așa încât să poată atașa o semnificație evenimentelor și a aprecia importanța lor. "*

Acest amalgam de cunoștințe, provenite dintr-un trecut neuitat prin prisma amintirilor, care neîncetat bântuie inima, mintea, cugetările, umplându-ne de regrete sau de mulțumiri, poate crea un focar de instabilitate din punct de vedere al trăirilor, dar totodată unul stabil din punct de vedere al reglajului și preciziei de a trece la etapele de dezvoltare următoare.

Leadershipul, luând ca reper meritul poziționării tale pe axa timpului, prin întoarcerea la ceea ce îți este propriu, subiectiv, influențat de povestea vieții tale, întâmpină o perspectivă care, de fapt, cuprinde mai multe faze de evoluție. O fază de investigare a faptelor, o fază de vibrație cu ceea ce crezi că este bine și corect, și o fază de restart care permite schimbarea convingerilor limitative și dezlănțuirea adevăratului potențial.

Leadershipul poate funcționa cel mai bine numai într-un cadru neviciat de impactul experiențelor anterioare, în care semnificativul nu este sufocat de apăsările sufletești ascunse. În sprijinul completării personalității, analizate în scopul identificării punctelor slabe care pot fi corectate, trebuie să ținem cont de sfatul marelui om de știință, Georges Cuvier: *"Nu vă lăsați furați de exterior. Mai importante sunt cele tăinuite în adânc."*

A te raporta la o experiență mai adâncă presupune să te analizezi din perspectiva acelor trăiri care, nefiind date uitării niciodată, îți transformă realitatea într-un tablou exclusivist care te ajută să privești viața altfel decât este, mai interesantă, mai conformă înțelesului pe care îl atribui noțiunii de "revelație".

Vederea celor tăinuite în adânc desemnează acea lumină a gândului și a aducerii aminte, din sfera înțelegerii aspectelor mai puțin evidente, dar grăitoare pentru complexitatea propriei alcătuiri și pentru îmbunătățirea poziționării tale într-un context al vieții care se împletește cu alte roluri, obligatoriu asumate, menite să-ți maximizeze potențialul de lider.

Dacă vrei să atașezi o semnificație evenimentelor care te asaltează și să apreciezi importanța lor, mai întâi realizează transformarea totală a concepției despre cine ești, raportându-te la o experiență mai adâncă, la un anterior existențial care poate genera noi adevăruri despre tine.

Source: https://neculaifantanaru.com/vederea-celor-tainuite-in-adanc.html